U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci navrhovatele **P. Č.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 7. 2012, č. j. 10 Na 21/2012 – 5,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud obdržel dne 3. 8. 2012 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), podanou prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích dne 31. 7. 2012. Touto kasační stížností stěžovatel brojí proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 7. 2012, č. j. 10 Na 21/2012 – 5, jímž bylo, z důvodu neodstranění vad, odmítnuto jeho podání ze dne 13. 6. 2012.

Usnesením ze dne 17. 9. 2012, č. j. 2 As 116/2012 - 7, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval, aby v řízení o kasační stížnosti splnil svou poplatkovou povinnost, tj. aby zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) a položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona] a předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání. K splnění této povinnosti mu byla stanovena lhůta dvou týdnů; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě. Na toto usnesení stěžovatel zareagoval podáním ze dne 21. 9. 2012, kterým, opět prostřednictvím Krajského soudu v Českých Budějovicích, požádal o osvobození od soudních poplatků z důvodu nemajetnosti a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Své majetkové poměry doložil vlastním prohlášením z téhož dne. Nejvyšší správní soud stěžovatelovu žádost zamítl usnesením ze dne 7. 11. 2012, č. j. 2 As 116/2012 - 13, a

požadované osvobození mu, v důsledku neprokázání splnění zákonných podmínek, nepřiznal; vzhledem k nesplnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků, nebyl stěžovateli ustanoven ani zástupce z řad advokátů. Stěžovatel byl tímto usnesením zároveň opětovně vyzván, aby v dodatečné lhůtě v délce 10 dnů od doručení tohoto usnesení (stěžovateli doručeno dne 19. 11. 2012) uhradil soudní poplatek a prokázal splnění podmínky podle § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) s tím, že jde o obligatorní podmínky řízení; stěžovatel byl poučen též o procesních důsledcích nesplnění povinností uvedených ve výzvě. Na tuto výzvu stěžovatel požadovaným způsobem nezareagoval.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud kasační stížnost odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení (mj. zastoupení advokátem) a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatel nesplnil podmínku obligatorního právního zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl stěžovatelem, ani přes opakované výzvy zdejšího soudu (usneseními ze dne 17. 9. 2012, č. j. 2 As 116/2012 – 7 a ze dne 7. 11. 2012, č. j. 2 As 116/2012 - 13) odstraněn. Je třeba podotknout, že stěžovatel měl od doručení první z uvedených výzev Nejvyššího správního soudu (tj. ode dne 19. 9. 2012) na odstranění této vady přes dva měsíce. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo nic jiného, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.) kasační stížnost odmítnout.

Dlužno dodat, že stěžovatel ve stanovené lhůtě, ani později, neuhradil ani soudní poplatek za kasační stížnost; nezaplacení soudního poplatku však není v této věci otázkou zásadního významu, neboť, jak již bylo konstatováno, kasační stížnost se odmítá v důsledku absence jiné procesní podmínky.

Pro úplnost je třeba uvést, že dne 21. 11. 2012 obdržel Nejvyšší správní soud elektronické podání, kterým stěžovatel požádal o *„prodloužení lhůty ve výroku IV. rozhodnutí doručeného 19. listopadu“* o tři měsíce z důvodu časové náročnosti vydání rozhodnutí České advokátní komory a též komunikace s advokátem. Zároveň požádal o povolení splátek soudního poplatku. Posuzováno dle obsahu, lze první část tohoto podání chápat jako žádost o prodloužení lhůty k zajištění (a doložení) právního zastoupení stěžovatele, v intencích usnesení zdejšího soudu ze dne 7. 11. 2012, č. j. 2 As 116/2012 - 13; v části druhé pak jde o žádost o posečkání s úhradou soudního poplatku a její rozložení na splátky. Stěžovatel zde, mimo jiné, vyjadřuje nesouhlas s délkou lhůty (10 dnů), stanovené ke splnění uložených povinností soudem, která je, dle jeho názoru, příliš krátká a nesplnitelná. Nejvyšší správní soud k žádosti stěžovatele o prodloužení lhůty konstatuje, že jde o lhůtu zcela standardní, přiměřenou a obvyklou. Dále je vhodné uvést, že stěžovateli bylo již v září tohoto roku prokazatelně doručeno usnesení zdejšího soudu obsahující výzvu k doložení splnění podmínky podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Následně, dne 19. 11. 2012, mu bylo doručeno usnesení, kterým byla mj. zamítnuta jeho žádost o ustanovení advokáta a kterým byl opětovně vyzván k prokázání splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Od tohoto data měl stěžovatel časový prostor k iniciování řízení o určení advokáta před Českou advokátní komorou. Nejvyšší správní soud ke dni vydání tohoto usnesení nicméně neobdržel od stěžovatele žádný doklad prokazující, že by alespoň požádal Českou advokátní komoru o určení advokáta, respektive, že by advokátovi udělil

plnou moc pro řízení o předmětné kasační stížnosti. Stěžovatelova argumentace s ohledem na tyto skutečnosti nemá žádnou relevanci a nemůže tak odůvodnit požadované prodloužení lhůty, s ohledem na zdlouhavost postupu České advokátní komory, či komunikaci s advokátem. Vzhledem k uvedenému nelze tento stěžovatelův postup, dožadující se prodloužení lhůty k doložení právního zastoupení, považovat za vážně míněnou žádost, nýbrž pouze za jednu z mnoha stěžovatelem vyvolávaných procesních obstrukcí, za účelem svévolného prodloužení vedení řízení.

Nejvyšší správní soud se již nezabýval žádostí o rozložení úhrady soudního poplatku na splátky, kterou stěžovatel odůvodnil tím, že *„hrozí zastavení přezkumu pro nezaplacení poplatku, přestože běžně probíhají přezkumy na druhém stupni i bez splnění podmínek řízení“* a namítal též své tíživé sociální poměry, neboť, jak již bylo uvedeno, kasační stížnost se odmítá z jiného důvodu, a samotné rozhodování o soudním poplatku by tak postrádalo smysl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh (zde kasační stížnost) odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. prosince 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu